

Randje buitenspel

Chris en Stijn Picavet

Randje buitenspel

Ontroerende, onwaarschijnlijke,
humoristische, droeve en spannende verhalen
over voetbal(lers)

*Opgedragen aan Bram Smet, een geweldige ploegmaat
en een nog betere vriend.*

Inhoud

- Koning Voetbal – 9
- Even en oneven – 13
- Toen België bijna wereldkampioen werd – 16
 - De groet – 18
- De moord op een voetbalploeg – 20
 - Een kermis schieten – 23
- De journalist die de beste ploeg ooit kneedde – 26
 - De nieuwe Azteekse keizer – 28
 - Verboden vlucht – 31
 - De wolf en de wolven – 34
 - SS Mohammed – 36
 - Dood aan de verrader – 39
- To go or not to go, that was the question – 42
 - Dokter Nadia – 45
 - Sam en Sim – 48
 - Eindtijd – 51
 - The Art of the Deal – 53
 - Stille afwerker – 56
 - Recordbrekers – 60
 - Een dubbeltje op zijn kant – 62
 - Arme Joe – 65
 - Sterven door het vaderland – 68
 - In Zaire, in Zaire – 70
 - De profeet van Saaremaa – 73
- Elektriciteitswerken Lángara – 75
 - Micromanager – 77
 - Super Luigi – 79
- Rijden op de rug van een tijger – 81
 - De rode draad – 84

De vraag van tien miljoen –	86
John Wayne in Paris –	89
De globetrotter –	92
Mijnploeg –	95
Zaalshow –	98
Misión: Imposible –	100
Nummer 1 van Panini –	103
Een knorrig genie –	105
Het gele gevaar –	108
Founding father –	111
Een doelpunt van bladgoud –	114
Zwart-wit –	116
Dichter bij het einde –	119
Wolfgang Amadeus Sindelar –	121
Big in Japan –	124
Chi non risica non rosica –	127
Geen twee, maar drie –	131
Cowboys en indianen –	134
De kronkels van Kinkladze –	136
Getorpedeerd –	138
De Anschluss-kampioen –	141
Van Malta naar Limburg –	144
Met franjes –	147
First Ladies –	150
Wiechivoch –	153
Deelnemen is belangrijker dan toekijken –	156
Uit de lucht gevallen –	158
Meegesleurd door Maradona –	161
Schaakmaat –	164
It started with Kiss –	166
Vlinder zonder vleugels –	168
Rechtlijnig –	170
Koning in ballingschap –	172
Op verplaatsing –	174
Op weg naar het Beloofde Land –	177
Tussen Pelé, Messi en Maradona –	179

- Een geadopteerde paddy – 182
 - De gesel van Zoff – 184
- De postbode die alles won – 187
 - In het land van de vader – 189
 - Debutant op z'n 82ste – 192
- Van Europees kampioen tot streaker – 194
 - Architect van zijn eigen succes – 196
 - Eldorado – 198
 - Bergafwaarts – 201
 - Zonder handen uit de mouwen – 203
- De meteropnemer en de bedrieger – 205
 - Prins Carnaval – 208
 - Il vecchio maestro – 210
 - Nooit gedacht – 213
 - De eindeloze testmatch – 216
 - Een voetbalhart – 218
 - Played off – 220
 - Nummer 67399 – 222
- Een Schotse clan in Argentinië – 224
 - Tegenaanval – 227
 - Coach Carnaval – 229
 - Drie koningen – 231
 - Demon Éamon – 234
 - Joe from Belgium – 236
 - Even geduld – 238
 - In twee tijden – 241
- Frans kampioen op een Marokkaans terras – 244
 - De nieuwe Pelé – 246
 - True Crime Storey – 248
 - Hij was maar een clown – 251
 - Bevrijde Spitz – 253
- De patroonheilige van de bullebakken – 256
 - De redder van Sir Alex – 259
 - Ronnie B. – 261
- De tornado die de wereld rondraasde – 264

Koning Voetbal

De beginjaren van het Roemeense voetbal gingen niet meteen over rozen. De sport was vooral populair bij de Hongaarse minderheid in Transsylvanië en hoefde niet op veel steun vanuit de hoofdstad Boekarest te rekenen. Voor de eerste interland, in 1922 tegen Joegoslavië, waren er zelfs geen uitrustingen beschikbaar. Verdediger Elemér Hirsch, advocaat en zoon van een steenrijke Joodse grootgrondbezitter, bestelde ze dan maar zelf in Engeland. Op maat gemaakt, en met de uitdrukkelijke eis dat de broekjes een achterzak zouden hebben. Voor een zakdoek om het zweet weg te vegen, zoals het een verfijnde heer betaamt.

Toen prins Carol in 1924 aan het hoofd van de voetbalbond kwam te staan, leken de kansen van het Roemeense voetbal te keren. In zijn onbehouwen stijl ging de stijfkoppige Carol, een hevige fan van de sport, met de grove borstel tekeer. Hij zorgde ervoor dat Roemenië later op het jaar een voetbalploeg kon afvaardigen naar de Olympische Spelen in Parijs. Het financiële plaatje bleef echter een probleem. Pas na een passionele toespraak in het parlement van Constantin Rădulescu, een hoge pief bij de bond, werd een beperkt budget vrijgemaakt voor de reis naar Frankrijk. De selectie zou elke halve leu drie keer moeten omdraaien, maar ze kon tenminste deelnemen.

Op weg naar de Spelen hielden de Roemenen halt in Wenen, voor een oefenmatch tegen het gerenommeerde Oostenrijk. De kansloze 4-1 was een voorbode voor de ramp die nog moest komen. Bovendien viel Dezső Jakobi uit met een ernstige blessure. Tijd en geld om de verdediger te laten behandelen waren er niet, dus werd hij opnieuw in de trein gehesen. Kermend van de pijn

hotste Jakobi in derde klasse naar Parijs. Zijn ploegmaats verzorgden hem zo goed en zo kwaad als ze konden.

In de lichtstad verdween delegatieleider Adrian Suciu met de noorderzon én het gros van de centen. Meteen was duidelijk waarom Suciu zijn echtgenote had meegenomen. Hij zag zijn kans schoon om haar een onvergetelijke huwelijksreis cadeau te doen. Terwijl meneer en mevrouw Suciu een boottochtje op de Seine maakten en hand in hand over de boulevards kuierden, moesten de voetballers zelf hun maaltijden en slaapplaatsen regelen. Uiteindelijk streken ze neer in een etablissement waar met reuzel gekookt werd en het bier rijkelijk vloeide. De Roemenen voelden zich er thuis en kwamen op drie dagen tijd meer dan een paar kilo's bij. Het was dus niet verwonderlijk dat ze in hun enige wedstrijd van het toernooi naar een ruime nederlaag waggelden. Nederland was met 6-0 meer dan een klasse te sterk en dus mocht de Roemeense selectie haar koffers pakken.

De terugreis naar Boekarest verliep evenmin rimpelloos. Suciu verscheen opnieuw ten tonele en besliste om de zuidelijke route te nemen. Goedkoper, luidde de uitleg, maar eigenlijk wilde hij gewoon wat langer snoepen van zijn huwelijksreis. Aangekomen in Venetië stapte hij met vrouwlief in een gondel. De rest van de Roemeense delegatie zag hem nooit meer terug.

Toen de voetballers een paar dagen later in Zagreb hun portemonnees leegden, beseften ze dat ze niet genoeg geld meer hadden om thuis te geraken. Gelukkig had aanvoerder Aurel Guga tijdens een toernooi van zijn club U Cluj in de stad een paar invloedrijke mensen leren kennen. Hij wist bij hen wat centen los te weken en zo kwamen de Roemenen ten langen leste thuis. De omzwervingen en ontberingen hadden wel hun tol geëist bij de onfortuinlijke Jakobi. Enkele maanden later overleed hij in het ziekenhuis van Cluj-Napoca aan werveltuberculose, veroorzaakt door het verwaarlozen van de blessure die hij in Wenen had opgelopen.

Na een woelig jaar als bondsvoorzitter werd prins Carol weg-

gestemd en kon hij zich opnieuw richten op zijn andere hobby's. Carol was bezeten van snelle auto's en militaire parades, maar vooral van vrouwen. Veel vrouwen. Na een zoveelste schandaal dwong zijn vader Ferdinand I hem om afstand te doen van zijn opvolgingsrecht. De gekrenkte prins verhuisde met zijn maitresse naar Parijs. Toen Ferdinand en eerste minister Ion Brătianu kort na elkaar stierven, ontstond er een machtsvacuüm. Carol kon terugkeren en in 1930 eiste hij de troon op. Eindelijk kon hij helemaal doen waar hij zin in had.

De eerste beleidsdaad van Carol II bestond erin om de nationale ploeg van Roemenië in te schrijven voor de allereerste wereldbeker. Er was geen tijd te verliezen, want het toernooi begon vijf weken later al en vond plaats in het verre Uruguay. Carol stelde de selectie van negentien spelers helemaal zelf samen. Bondscoach Rădulescu mocht al blij zijn dat hij de trainingen mocht leiden. Ook een laatste kink in de kabel werd door de vorst hoogstpersoonlijk weggewerkt. Een Brits petroelumbedrijf, waar enkele van de sterkste Roemeense voetballers werkten, wilde zijn werknemers niet zomaar drie maanden betaald verlof geven. Een brievende koning nam de telefoon en liet de directeur van het bedrijf verstaan dat hij, als hij de spelers niet naar Uruguay liet afreizen, zijn boeltje wel mocht sluiten. De man was rap overtuigd.

Zo voer de Roemeense selectie, samen met die van de Belgen, de Fransen en de Joegoslaven, op de SS Conte Verde de Atlantische Oceaan over. Roemenië deed het behoorlijk op dat eerste wereldkampioenschap. Het won voor amper driehonderd toeschouwers van Peru. Daarna was het kansloos tegen gastland en latere kampioen Uruguay.

De heerschappij van Carol II duurde nog tien turbulente jaren. De koning probeerde een persoonlijkheidscultus op te bouwen en bekokstoofde een sluw plan om een einde te maken aan de democratie in Roemenië. In 1938 zette hij de regering buitenspel en kroonde zich tot alleenheerser van zijn land. Politieke aardverschuivingen in het buitenland luidden Carols einde in. Het

niet-aanvalspect tussen nazi-Duitsland en de Sovjet-Unie kostte Roemenië een derde van zijn grondgebied. Bessarabië en de Boekovina werden Russisch en de Hongaren slurpten een stuk van Transsylvanië op. Voor het volk was de maat vol. Carol II werd voorgoed verbannen.

© 2023 Manteau / Standaard Uitgeverij nv, Franklin Rooseveltplaats 12,
B-2060 Antwerpen en Chris & Stijn Picavet
www.standaarduitgeverij.be
info@standaarduitgeverij.be

Vertegenwoordiging in Nederland:
New Book Collective, Utrecht
www.newbookcollective.com

Eerste druk maart 2023

Omslagontwerp: Herman Houbrechts
Opmaak binnenwerk: Ready2Print

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen of op welke wijze ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

ISBN 978 90 223 3968 8
D/2023/0034/47
NUR 480 / 489